

Už opět v obvyklém jarním termínu (21. května) a na obvyklém místě (Kroměříž) se uskutečnil **31. ročník Dětské Porty**

. Přes 50 soutěžících (Jednotlivců i skupin) v tradičně velkém množství soutěžních kategorií, daných logicky věkem soutěžících nebo typem soutěžícího tělesa. V některých kategoriích měla pětičlenná porota opravdu těžký úkol, v některých to měla snazší, protože nebyly tak obsazeny, nebo někteří soutěžící předvedli tak bravurní výkon, že nebylo pochyb. Nicméně i zde lze konstatovat, že obvykle na dvou ze tří míst se porota shodla okamžitě a na třetím se rychle dohodla, čili i na Dětské Portě se pozná dobrý či méně dobrý výkon. Ale hodnocení poroty nebylo a není na Dětské Portě to hlavní – hlavní je, že si soutěžící zahrají před publikem, velmi často před vrstevníky, vidí a slyší, jak hrají a zpívají ostatní, vymění si názory, poznají se a skamarádí. Pokud se soutěžící přišli poroty zeptat na její dojem, nejčastější bylo – hlavně hraj a zpívej dál, nenechávej toho a za rok se zase uvidíme. A pak třeba pár praktických rad. Ovšem bylo také dost soutěžících, kteří ty praktické rady prostě nepotřebovali. Jakkoliv byla dvě pódia a diváci se po každém vystoupení otáčeli na druhou stranu k pódiu, kde se během předchozího vystoupení připravoval další soutěžící, vzniklo cca devadesátiminutové zpoždění – idea že každý zvukař během vystoupení na druhém pódiu nazvučí interpreta na svém pódiu trochu selhala, zřejmě z důvodu nacvičených stereotypů v práci zvukařů. Tím se pak i časový rozvrh jevil jako velmi napjatý. Porota naštěstí dodávala svoje rozhodnutí průběžně po ukončení každé kategorie, takže se na vyhlášení výsledků večer nemuselo čekat dlouho. Hostem večera byla skupina

AG Flek

, někteří soutěžící a rodiče si ji ale už moc neužili.

Výsledky jsou uvedeny na webu [Dětské Porty](#) (na FOLKtime [zde](#)), je nad rozsah tohoto článku vyjmenovávat všechny interprety, a tak se zmíním o těch, kteří mě (a porotu) zaujali

nejvíce. V kategorii JP určitě

Duo Bene

, dvojice kluků hrajících na harmoniky, dále pak

Kristýna Kopalová

a

Valerie Stojková

– tu jsem si pamatoval už od minula. V kategorii JB jednoznačně

Samuel Rychtar

, a to nejen interpretací, ale i autorstvím svých písní. Dalším pak byl

Josef Macek

. V kategorii SB se mi líbili

Mikešáci

a

Check it

. V kategorii SC musí být určitě zmíněni

Kolibříci

, ale nesmí se zapomenout ani na

Grácie

,

Ambiam

nebo na

Ňufáky

. Kategorie JC byla trochu rozpačitá. V kategorii JA vyniklo již známé jméno:

Anežka Kočárková

. Zvlášť záslužná je pak existence kategorie T – zpívající oddíly. Znovu připomínám, že tento seznam nemusí odpovídat přesně oceněným.

Dětská Porta je soutěž interpretační a autorská, do autorské soutěže bylo přihlášeno 39 písní, i zde bodoval

Samuel Rychtar

. Pokud interpreti neinterpretovali vlastní tvorbu, zaměřili se na repertoár Žalmana, Kryla, Ryvolů, Nohavici, Nezmarů, ale také Víti Troníčka nebo Honzy Brože. Z hlediska míst, odkud soutěžící přijeli, dominoval Jablonec nad Nisou, Mohelnice, Brno, Plzeň, Praha tuším že naopak nebyla zastoupena vůbec. I přes výše uvedené zpoždění se 31. ročník velmi vydařil, za což je potřeba poděkovat organizátorům místním i přespolním, v čele s Františkem Čálkem.